

Prædiken til 9. Søndag efter Trinitatis 2011 I

Vestervang Kirke d. 21. august 2011 kl. 10.00. Dåb.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Jesus sagde også til disciplene: »Der var en rig mand, som havde en godsforvalter; om ham fik han underhånden at vide, at han ødslede hans ejendom bort. Så tilkaldte han forvalteren og spurgte: Hvad er det, jeg hører om dig? Aflæg regnskab for din forvaltning, for du kan ikke længere være forvalter. Men forvalteren spurgte sig selv: Hvad skal jeg gøre, nu da min herre tager min stilling fra mig? Grave har jeg ikke kræfter til, tigge skammer jeg mig ved. Nu ved jeg, hvad jeg vil gøre, for at folk skal tage imod mig i deres huse, når jeg bliver sat fra bestillingen. Han kaldte så sin herres skyldnere til sig én for én og spurgte den første: Hvor meget skylder du min herre? Hundrede ankre olie, svarede han. Forvalteren sagde: Her er dit gældsbevis, sæt dig straks ned og skriv halvtreds! Derefter spurgte han en anden: Og du, hvor meget skylder du? Hundrede tønder hvede, svarede han. Til ham sagde forvalteren: Her er dit

gældsbevis, skriv firs!« Og Herren roste den uærlige forvalter, fordi han havde handlet klogt. For denne verdens børn handler langt klogere over for deres egne, end lysets børn gør. »Jeg siger jer: Skaf jer venner ved hjælp af den uærlige mammon, for at de, når den slipper op, kan tage imod jer i de evige boliger.«

Luk 16,1-9

Nåden er et ord fra Gud
over alle dage.

Nåden er når alt er tabt,
at få alt tilbage.

Amen.

Hører det nogen steder hjemme? Er det klogt at give væk, af noget, der ikke er sit eget? Hvordan skal man reagere på opfordringen til at skaffe sig venner ved hjælp af uærlige midler?

Er lignelsen om den utro godsforvalter ikke et skoleeksempel på forkert ledelse? Hvis man her i den begyndende valgkamp forestiller sig at nogle i én blok får nys om noget tilsvarende

Dato:

Prædiken til: 9. Søndag efter Trinitatis 2011, I

Salmer: 750, 448, 674, 522, 370, 728

svindel hos et parti i den anden blok, er dagen så ikke reddet?
Magen til uansvarlig og uhæderlig ledelse skal man lede længe efter. Tydelig syndebuk og lige til højrebenet i den bedste sendetid.

Hører det nogen steder hjemme?

Ja i Guds rige.

I Guds rige forholder det sig sådan, at Herren er stor nok til at tilgive. Sige **pyt** til at en ansat har delt ud af hans midler og så glæde sig over, at medarbejderen er begyndt at leve!

Det med, at han er begyndt at leve, kommer jeg til lige om lidt.

Først har jeg lyst til at sige, at Guds rige, som vi møder her ikke kun er noget, der skal ske en gang, når vi dør, eller når Jesus kommer igen.

Guds rige er det rige Oskar ved sin dåb for lidt siden blev budt velkommen i. Det lyse rige vi i dåben bliver borger i. Og når man sådan har dobbeltborgerskab, kan det ene så undgå at smitte af på det andet?

”Nåden er et ord fra Gud” – måske er det ord i dag **pyt**?

For hvad viser evangeliet om det Guds rige, vi har del i?

Fortæller det, at her er svindel og bedrag vigtige ting at være i stand til?

Nej evangeliet kroner ikke svindlen! Men det peger provokerende på, at forargelsen ikke er det vigtigste. Evangeliet om den utro godsforvalter udstiller vores glæde ved at forarges på folk, der har gjort noget forkert. Det udstiller den følelse som der lige nu ofte spilles på i valgkampen, en følelse af forargelse over andres fejl, der behager og gør tryk, for når han er så tåbelig, så har jeg da lidt at løbe på...

Midt i et virvar af svindel og uretfærdighed finder den utro godsforvalter pludselig ud af, at han lever af menneskers nåde. Han indser, at han er afhængig af andre menneskers hjælp. Og det er en vigtig indsigt!

Medens han kun var en svindler og berigede sig på chefens bekostning, troede forvalteren måske, at penge var det vigtigste?

Men nu hvor han skal sættes fra bestillingen opdager han pludselig, at han ikke kan undvære andre mennesker.

Dato:

Prædiken til: 9. Søndag efter Trinitatis 2011, I

Salmer: 750, 448, 674, 522, 370, 728

Pludselig begynder manden at leve og det gør Herren så glad, at han roser ham!

Erkendelsen vi må tage til os er, at medmennesket er en livsnødvendighed, hvis gæld jeg må nedskrive for livets skyld.

Men hvad har jeg egentlig at gøre godt med?

Kan jeg dele ud af en rigdom, der ikke er min, men Guds?

Det ligger ikke lige for, sådan at nedskrive andres gæld – for jo mere de skylder, desto finere står jeg, desto mere har jeg at løbe på. Sammenligningen med den, der er værre end mig, gør mig tryk. Og jeg kan vel heller ikke dele ud af noget, der ikke er mit, jeg må hellere blive ved min læst, jeg har ikke at dele ud af....

Når man knurrer i den dur, skyldes det så smålighed?

I dag hører vi, at Herren smiler til Godsforvalteren. Og vi må smile med i glæde over, hvad der gælder ham også gælder os.

Desværre kan mange nok, måske fra da vi var børn huske skammen fra episoder, hvor vi egentlig ville give det hele væk og sprede glæden, men blev sat på plads og belært om, at man ikke kan gøre vært uden regning.

Jakob Knudsen fortæller en lille episode i sin roman ”den gamle præst” hvor den stemning bliver tydelig. Det er præsten, der kommer på besøg på den lille Herregård Søttrup. Greven og grevinden sover stadig til middag, så præsten bliver modtaget af deres 16 årige datter Camilla, som han har kendt siden hun var helt lille. Hun bliver glad for at se ham, kysser han som hun altid har gjort og så er det at hun hiver cigarkassen frem og byder ham en cigar. Men han vil ikke tage imod den og siger: ”Det er jo heler ikke dig, der skal byde på cigar, det skal din far”. Pigen står der flov og forknyet med tårer i øjnene.

Episoden bliver ikke yderlig forklaret. Måske var det uhørt hvad pigen gjorde? Men havde det ikke været godt hvis denne præst kunne se bort fra reglen i dette øjeblik? Eller har pigen ikke lov til at købe sig et medmenneskelig glædes øjeblik for en cigar, der er hendes fars?

Tårerne røber i hvert fald, at hun rakte ud efter et menneske og dette menneske trak sin hånd tilbage. Måske for retfærdighedens skyld?

Dato:

Prædiken til: 9. Søndag efter Trinitatis 2011, I

Salmer: 750, 448, 674, 522, 370, 728

Den utro forvalter rækker også sin hånd ud, men en rigdom der ikke er hans. Her bliver hånden modtaget. Og Herren smiler, for det har han råd til og det har han glæde til.

”Nåden er et ord fra Gud.”

Det er det ord vi beder om, når i fadervor be’r: ”Komme dit rige”-

Et ord, der siger **pyt**, og glæder sig over livet. Det liv vi får i Guds riget, hvor vi gang på gang må få mod til at nedskrive de andres gæld og i glæde leve sammen som mennesker.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.

Lad os bede:

Himmelske Far,

Tak for menneskelivet, du har givet os.

Vi bekender, at vore dage skifter mellem glæde og sorg, mellem lyst og nød, mellem fortrøstning og mismod.

Vi beder dig for hele den verden, du har skabt: ophold den og forny den.

Når vi ikke rigtig kan tro, når vi er fortvivlede og ikke tør håbe, når vi er selvoptagede og ikke kan elske, når vi er bitre og ikke kan glædes, lad da dit lys skinne på os, hold vore håb i live, så vi hverken fortvivler eller lader stå til.

Vær med os når vi er trætte og urolige, giv os stilhed og nyt mod, i troen på dig.

Vi beder for Oskar, der døbt i dag, vær med ham og hans familie.

Hold os for øje, at du i dåben har gjort os til dine og tilsagt os syndernes forladelse og evigt liv.

Vi beder for din kirke her og på hele jorden, at vi ikke må samles om os selv og om, hvad vi kan og vil, men frimodigt samles på din befaling og i håb til dig alene.

Vi beder for vort land og vort folk. Vær med vor dronning og hendes familie.

Giv visdom i hjertet til dem der leder og regerer.

Vi beder for alle dem, som lider ud over hele jorden.

Dato:

Prædiken til: 9. Søndag efter Trinitatis 2011, I

Salmer: 750, 448, 674, 522, 370, 728

Vær nær hos de udsendte soldater og alle der arbejder for fred.

Beskærm dem og deres kære.

Hjælp os til at skabe fred og forhold, som er mennesker værdige.

Vær nær hos de syge og de der sørger, vær med alle ensomme og fremmede, fængslede og hjemløse.

Vi beder dig for alle vore kære...

Tak for dem, som hører med i vort liv, levende som døde.

Følg du os på alle vore veje, drag os atter tilbage til dig, når vi farer vild.

Og vær du nu og i al evighed vor fred og vort håb.

amen.

Lad os med apostlen tilønske hinanden: Vor Herre Jesu Kristi nåde, Guds kærlighed og Helligåndens fællesskab være med os alle.

Amen.

Dato:

Prædiken til: 9. Søndag efter Trinitatis 2011, I

Salmer: 750, 448, 674, 522, 370, 728